

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 29.9.2004
KOM(2004) 630 endelig

2004/0223 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et stabilitetsinstrument

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Begrundelsen for stabilitetsinstrumentet inden for rammerne af den nye struktur for Fællesskabets instrumenter for ekstern bistand forklares i den meddelelse fra Kommissionen, der er vedlagt dette forslag.

Forslaget er baseret på artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 203 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab. Retsgrundlaget i Euratom-traktaten er nødvendigt for at dække forslagens aspekter vedrørende nuklear sikkerhed. De civile aspekter af kriseindsatser falder normalt inden for anvendelsesområdet for EF-traktatens artikel 179 og 181 A. Bestemmelserne vedrørende finansiering af især fredsbevarende foranstaltninger, som klart bidrager til virkeliggørelsen af de i artikel 179 og 181 A fastsatte mål, gør det imidlertid berettiget at henvise til traktatens artikel 308 som retsgrundlag. Desuden er artikel 179 og 181 A ikke juridisk kompatible med Euratom-traktatens artikel 203.

AFSNIT I - MÅL

Artikel 1

Generelle mål og anvendelsesområde

I artikel 1 fastlægges forordningens generelle mål og dens geografiske anvendelsesområde. Forordningen vil finde anvendelse på alle tredjelande og territorier.

Artikel 2

Formål

Forordningen indeholder bestemmelser om levering af finansiel, økonomisk og teknisk bistand for at håndtere tre forskellige spørgsmål:

- a) Iværksættelse af en effektiv og integreret indsats i forbindelse med kriser og trusler mod menneskerettighederne, demokratiet og retsstaten med det overordnede mål at bidrage til at etablere eller genetablere de betingelser, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af Fællesskabets politikker for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, naboskabspolitik og førtiltrædelsesstrategi.

Forordningens bestemmelser på dette område er udarbejdet på baggrund af erfaringerne med gennemførelsen af den hurtige reaktionsmekanisme, fredsfaciliteten for Afrika, forordningen om aktion mod personelminer og det europæiske initiativ for demokrati og menneskerettigheder samt den store erfaring med kriseindsatser inden for rammerne af de eksisterende ”geografiske” finansieringsinstrumenter og den bedste praksis på internationalt plan. Denne artikel skaber direkte sammenhæng mellem ydelsen af krisebistand og videreførelsen af Fællesskabets politikker for udvikling, økonomisk samarbejde og menneskerettigheder. Med den nuværende undtagelse for visse elementer af fredsstøttende operationer vil hovedparten af bistanden være berettiget til støtte inden for rammerne af DAC.

I forordningen erkendes det, at visse foranstaltninger, som er relevante for kriseindsatser, f.eks. arbejde med problemerne med personelmineaktioner, er afgørende for at sikre de faktiske udviklingsbetingelser og kan leveres både via strategiske programmer og som kriseindsatser.

Der kan ikke ydes humanitær bistand i henhold til denne forordning (se artikel 13). Fællesskabets humanitære bistand vil fortsat udelukkende blive ydet på grundlag af forordning (EF) nr. 1257/96. I forordningen fastsættes det, at Kommissionen skal sikre, at der er komplementaritet mellem Fællesskabets humanitære bistand og den nødhjælp, der ydes inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet.

- b) Bistand til at fremme samarbejdet mellem EU og tredjelande i forbindelse med globale og regionale grænseoverskridende udfordringer, der berører borgernes sikkerhed.

I forordningen tilstræbes det at sikre, at Fællesskabet kan imødegå en række centrale udfordringer i Fællesskabets og partnerlandets fælles interesse. Forordningen fokuserer på bestræbelserne for at bekæmpe organiseret kriminalitet, terrorisme og andre transnationale trusler mod retsstaten, beskyttelsen af strategisk infrastruktur og større uforudsete trusler mod folkesundheden. De aktioner, der vedtages inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet, skal supplere de tiltag, der almindeligvis vedtages under de tre politikinstrumenter. Den merværdi, der opnås i kraft af dette instrument, vil bestå i muligheden for hurtige og samordnede globale aktioner, f.eks. bekæmpelse af finansiering af terrorisme, hvidvaskning af penge eller skattesvig, og evnen til at fremme anliggender af særlig interesse for Fællesskabet og til at håndtere spørgsmål, som partnerlandene kan have vanskeligt ved at prioritere inden for politikrammerne for de tre nye EF-politikinstrumenter.

- c) Bistand til at beskytte befolkningen mod kritiske teknologiske trusler og bekæmpe spredningen af masseødelæggelsesvåben.

Forordningens bestemmelser på dette område bygger på fast EF-praksis inden for nuklear sikkerhed og vil gøre det muligt for Fællesskabet at støtte programmer, der skal imødegå de nye sikkerhedsudfordringer som følge af eventuelt misbrug af materialer, udstyr og teknologier i relation til masseødelæggelsesvåben og dermed forbundne fremføringsmidler. Dette vil bl.a. bidrage til at sikre, at Fællesskabet kan opfylde sine forpligtelser under G8's globale partnerskab mod spredning af masseødelæggelsesvåben og -materialer. Bistanden i denne forbindelse skal omfatte spørgsmål, som kan behandles på det civile område og som ikke har militære eller forsvarsmæssige implikationer. Sådanne foranstaltninger kan eksempelvis omfatte etablering af ledsagende infrastruktur omkring destruktionsanlæg for nukleare/kemiske våben: adgangsveje eller jernbaner, el-/vand-/gasforsyning, men ikke våbendestruktion i sig selv, støtte til miljøovervågning og information af offentligheden, håndtering af toksisk affald fra nedlukningsaktiviteter, omdannelse af tidligere anlæg for kemiske våben til civile faciliteter, omskoling til civile aktiviteter, støtte til udvikling af effektiv eksportkontrol af materialer med dobbelt anvendelsesformål og støtte til specifikke grænsesikkerhedsforanstaltninger til at forebygge ulovlig handel med materialer i relation til masseødelæggelsesvåben.

Medtagelsen af nuklear sikkerhed i denne forordning (snarere end i de geografiske politikinstrumenter) er nødvendig, fordi denne form for støtte kan være påkrævet i

flere forskellige regioner (f.eks. vil landene i det tidligere Sovjetunionen nu fra Rusland til Kaukasus være omfattet af både det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og for Centralasiens vedkommende af instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde). Det er også vigtigt at sikre fuldstændig kohærens mellem det arbejde, der skal udføres i forbindelse med nuklear sikkerhed, og arbejdet vedrørende nuklear sikkerhedskontrol med de sikkerhedsaspekter, det indebærer – dette kan bedst gøres inden for rammerne af et enkelt instrument. Endelig gør de juridiske begrænsninger som følge af nødvendigheden af at benytte Euratom-traktatens artikel 203 som retsgrundlag i forbindelse med nuklear sikkerhed og denne artikels inkompatibilitet med EF-traktatens artikel 179 eller 181 A det nødvendigt at koncentrere alle sådanne aktiviteter under et instrument med retsgrundlag i Euratom-traktatens artikel 203 og EF-traktatens artikel 308.

- d) Stabilitetsinstrumentet giver også et retsgrundlag for at fremme internationale aktioner til støtte for forordningens generelle mål, herunder forskning og uddannelse af civile eksperter til EU-krisestyringsmissioner.

Bestemmelserne i artikel 2 udgør i det væsentlige en kodificering og konsolidering af Fællesskabets kompetence, som er fastlagt på ad hoc-basis og på en uensartet måde i forbindelse med de eksisterende geografiske og sektorspecifikke EF-finansieringsinstrumenter. Disse bestemmelser bygger på den fremgangsmåde, der er blevet lanceret under Cotonou-aftalen, som foreskriver effektive og integrerede rammer, ved hjælp af hvilke EF kan gennemføre ikke alene udviklingsaktiviteter men også sikkerheds- og fredsoperationer med partnerlandene.

Artikel 3 Andre initiativer

Formålet med denne artikel er at tilvejebringe den fornødne fleksibilitet til, at Fællesskabet kan reagere rettidigt på fremtidige globale udfordringer for stabiliteten og sikkerheden, som på nuværende tidspunkt ikke kan forudses. Der kan ydes bistand i henhold til denne forordning i de tilfælde, hvor det er i overensstemmelse med Rådets politik eller EF's forpligtelser. Før der kan bevilges midler til sådanne initiativer, skal Kommissionen vedtage politikammer, som først skal forelægges for forvaltningsudvalget (se artikel 9).

AFSNIT II – PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 4 Foranstaltninger og programmer

I denne artikel beskrives de tre mekanismer, der skal bruges til at yde støtte i henhold til instrumentet. Formålet med ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige programmer er at gribe ind i krisesituationer. De flerårige programmer skal tage fat om langsigtede emner i en kontekst med stabile samarbejdsforhold.

Artiklen indeholder bestemmelser, som skal sikre komplementariteten mellem bistand, der ydes under stabilitetsinstrumentet, og bistand, der ydes under de tre politikinstrumenter.

Flerårige programmer, der finansieres under stabilitetsinstrumentet, kan således baseres på landestrategier eller regionale strategier vedtaget inden for rammerne af det integrerede førtiltrædelsesinstrument, instrumentet for udviklings samarbejde og økonomisk samarbejde og det europæiske naboskabsinstrument. Dermed etableres der en samlet strategisk programmering, som sammenkæder de centrale politikinstrumenter og stabilitetsinstrumentets merværdielementer. Kommissionen kan imidlertid også vedtage specifikke regionale eller tematiske strategier under dette instrument. Formålet hermed er at dække samarbejdsområder, som der ikke på hensigtsmæssig vis kan tages fat om inden for rammerne af de strategier, der vedtages under de andre eksterne finansieringsinstrumenter (på grund af emnets art eller dets geografiske rækkevidde). Disse strategier skal vedtages efter konsultation af forvaltningsudvalget.

Artiklen indeholder også bestemmelser til at sikre en bedre integration af EF-foranstaltninger og foranstaltninger, som vedtages af Rådet inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Dette er navnlig vigtigt for effektiviteten og virkningerne af EU's civile krisestyringsoperationer, der ofte omfatter aspekter, som henhører under både FUSP og Fællesskabets kompetence. Disse bestemmelser videreudvikles i artikel 5 (se nedenfor), 10 (beslutningstagning) og 19 (regler for deltagelse og oprindelse).

Artikel 5

Særlige bestemmelser vedrørende ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige programmer

I denne artikel fastlægges yderligere specifikke bestemmelser vedrørende ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige programmer. Bestemmelserne for de ekstraordinære bistandsforanstaltninger bygger på de eksisterende bestemmelser for EF's hurtige reaktionsmekanisme med tre vigtige innovationer, som er udformet for at forbedre sammenkædningen mellem EU's generelle indsats og opfølgingsforanstaltningernes kvalitet og kohærens. For det første er bestemmelserne om underretning af Rådet skærpet, idet der skal føres en løbende dialog med Rådet, før foranstaltningerne vedtages. Denne dialog skal understøttes med et informationsudvekslingssystem, som bygger på det vellykkede system, der blev oprettet inden for rammerne af den gældende forordning om humanitær bistand. For det andet udløser vedtagelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger en ny forpligtelse til inden for 9 måneder at fremlægge en rapport med en strategisk oversigt over den planlagte EF-indsats på tværs af alle instrumenterne. I denne rapport skal EF-indsatsen indplaceres i forhold til den generelle internationale indsats, og der skal også identificeres foranstaltninger til sikring af kohærens mellem EF- og FUSP-aktioner. For det tredje kan vedtagelsen af ekstraordinære bistandsforanstaltninger nu udløse vedtagelsen af et "midlertidigt indsatsprogram", som skal bygge på de ekstraordinære bistandsforanstaltninger og tage sigte på at genetablere de normale bistandsbetingelser. Det midlertidige indsatsprogram skal forelægges det rådgivende udvalg og bør sikre en effektiv sammenkædning af foranstaltninger, der er vedtaget under stabilitetsinstrumentet, og foranstaltninger vedtaget inden for rammerne af de vigtigste politikinstrumenter.

Artikel 6

Særlige bestemmelser vedrørende fredsstøttende operationer

Denne artikel indeholder foranstaltninger, i hvilke der tages hensyn til den særlige politiske følsomhed, der er knyttet til fredsstøttende operationer, og behovet for at sikre, at de

afgørelser, der træffes, er i overensstemmelse med Rådets politiske retningslinjer. For at fremme en tæt sammenkædning af Fællesskabets fredsstøttende operationer og den militære og civile kapacitet, som kan mobiliseres under afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, fastlægges der desuden i denne artikel et krav til Kommissionen om, at den skal gøre Rådet opmærksom på eventuelle supplerende foranstaltninger, som den finder det nyttigt, at Rådet vedtager inden for rammerne af FUSP.

Ligesom for fredsfaciliteten for Afrika er det nødvendigt med en FN-godkendelse i bred forstand, før der kan lanceres en sådan operation; operationer af denne slags skal baseres på en aftale med en regional organisation og det land, operationen gennemføres i, og der tillades ikke nogen direkte finansiering af militære aktiviteter fra EU's side (se artikel 13, stk. 2).

Ved finansiering af tredjeparters militære operationer skal det sikres, at der foretages en uafhængig overvågning af de pågældende styrkers adfærd. I henhold til denne artikel skal Kommissionen fastlægge hensigtsmæssige overvågningsprocedurer.

Artikel 7 *Flerårige programmer*

I denne artikel fastlægges de grundlæggende krav for de strategidokumenter, der er specifikke for dette instrument (se artikel 4).

Artikel 8 *Vedtagelse af programmeringsdokumenter*

Strategidokumenterne skal forelægges for et forvaltningsudvalg med henblik på udtalelse, før de vedtages. De midlertidige programmer skal forelægges for et rådgivende udvalg.

AFSNIT III - GENNEMFØRELSE

Afsnit III omhandler en række procedurespørgsmål, som skal iagttages i henhold til finansforordningen. Bestemmelserne i afsnit III er i vidt omfang harmoniserede for det europæiske naboskabsinstrument, instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde og denne forordning. Forskellene mellem teksterne afspejler de særlige kendetegn ved de enkelte eksterne bistandsinstrumenter.

Artikel 10 *Finansieringsafgørelser*

I artikel 10 fastsættes det, at Kommissionens finansieringsafgørelser bortset fra dem, der vedrører ekstraordinære foranstaltninger og midlertidige programmer, skal antage form af handlingsprogrammer for lande eller regioner, som vedtages på årsbasis. Dette er i overensstemmelse med de nye principper, der indgår i Fællesskabets seneste forordninger. Udvalgsproceduren vil ikke være nødvendig for handlingsprogrammer, der vedtages som følge af afgørelser truffet af Kommissionen på grundlag af flerårige programmeringsdokumenter (dvs. strategidokumenter og flerårige vejledende programmer for partnerlande og -regioner og tematiske strategidokumenter), som allerede er godkendt af medlemsstaterne i forvaltningsudvalget. Kommissionen skal fremsende det relevante program

til medlemsstaterne senest en måned efter, at den har truffet sin afgørelse. Kommissionen kan udøve sine beføjelser til at ændre handlingsprogrammerne, når dette er nødvendigt. Som undtagelse til den sædvanlige fremgangsmåde fastsættes det i artikel 10, at foranstaltninger, som ikke er omfattet af handlingsprogrammer, kan vedtages på samme måde som handlingsprogrammer. Dette kan vise sig at være nyttigt, hvis Kommissionen ønsker at etablere en hurtig finansiering, men handlingsprogrammet endnu ikke er helt færdigt.

Artikel 11

Vedtagelse af særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer

Denne artikels bestemmelser afspejler bestemmelserne for instrumentet for udviklingsamarbejde og økonomisk samarbejde og tager sigte på at indføre fleksible foranstaltninger til at imødekomme uforudsete behov, som ikke er kriserelaterede, i den langsigtede bistand, der ydes inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet (navnlig nuklear sikkerhed og globale og regionale grænseoverskridende udfordringer). I henhold til artikel 11 kan der vedtages særlige foranstaltninger, som ikke er omfattet af strategidokumenterne eller de flerårige vejledende programmer, til at håndtere uforudsete begivenheder. Kommissionsafgørelser, som omfatter beløb på over 15 mio. EUR og falder uden for anvendelsesområdet for den flerårige programmering, der er vedtaget af medlemsstaterne, skal underkastes udvalgsproceduren. Særlige foranstaltninger, der ikke er omfattet af strategidokumenter eller flerårige vejledende programmer, skal således vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF, dvs. efter indhentelse af udtalelse fra det rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget skal afgive udtalelse om de særlige foranstaltninger, og Kommissionen skal i videst mulig udstrækning tage hensyn hertil og meddele udvalget, hvorledes udtalelsen er taget til efterretning. Kommissionen kan foretage tilpasninger af særlige foranstaltninger efter samme procedure. Det er imidlertid ikke nødvendigt at indhente udvalgets udtalelse for det, der betragtes som mindre tilpasninger, jf. artikel 11, stk. 4.

Artikel 12

Støtteberettigelse

I artikel 12 fastlægges det, hvilke organer, organisationer og institutioner der er støtteberettigede under forordningen. Dækningen er ret bred, i overensstemmelse med gældende praksis. Hvad angår berettigelse til EF-tilskud, skal artikel 12 læses sammenholdt med artikel 19, hvor der fastsættes regler for deltagelse i procedurer for offentlige indkøb og tilskud.

Artikel 13 og 14

Foranstaltningstyper og støtteforanstaltninger

Artikel 13 tager ikke sigte på at angive en udtømmende liste, men giver eksempler på, hvilken type foranstaltninger der kan finansieres i henhold til forordningen på grundlag af gældende praksis.

I artikel 14 fastsættes det, at forordningen kan anvendes til at finansiere alle de støtteforanstaltninger, der er nødvendige for forordningens gennemførelse.

Artikel 15 og 16 *Samfinansiering og forvaltningsprocedurer*

I overensstemmelse med gældende praksis og donorerens ønske om større koordination mellem samarbejdsforanstaltningerne bekræftes det i artikel 15, at der kan etableres parallel eller samlet samfinansiering for foranstaltninger. I så tilfælde kan Kommissionen i henhold til artikel 3 modtage og forvalte midler fra medlemsstaterne (især fra offentlige og halvoffentlige organer) og fra alle andre donortredjelande eller internationale eller regionale organisationer. Denne bestemmelse gør det muligt for Kommissionen at arbejde på lige fod med andre donorer.

I artikel 16 fastsættes det, at Kommissionen til forvaltningen af gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres i henhold til forordningen, kan vælge mellem

- direkte central forvaltning eller indirekte central forvaltning, som varetages af de EF-agenturer og –organer, der oprettet af Fællesskabet (stk. 2), eller
- indirekte central forvaltning, som varetages af organer i medlemsstaterne (stk. 3) i overensstemmelse med artikel 54, stk. 2, litra c), nr. i), i finansforordningen, som tillader denne mulighed, hvis det er fastsat i basisretsakten.

Artikel 17 *Budgetforpligtelser*

I artikel 17 fastsættes det, at budgetforpligtelser indgås ved afgørelser, som Kommissionen træffer vedrørende de relevante handlingsprogrammer, særlige foranstaltninger, der ikke er omfattet af strategidokumenterne eller de flerårige vejledende programmer, og støtteforanstaltninger. I henhold til denne artikel kan budgetforpligtelserne spredes over en række år i årlige trancher. Artikel 76 i finansforordningen tillader denne mulighed, hvis det er fastsat i basisretsakten.

Artikel 18 *Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser*

I artikel 18 fastlægges der foranstaltninger med henblik på at beskytte Fællesskabets finansielle interesser. Især sættes Fællesskabet i stand til at gennemføre den nødvendige kontrol af gennemførelsen.

Artikel 19 *Deltagelse i procedurer for offentlige indkøb og tilskud samt oprindelsesregler*

I artikel 19 fastsættes betingelserne for adgang til procedurer for offentlige indkøb og tilskud i forbindelse med gennemførelsen af forordningen. I øjeblikket er bestemmelserne i

overensstemmelse med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgangen til EU's eksterne bistand¹, som tager sigte på at ændre de forordninger, som udgør retsgrundlaget for de vigtigste EF-støtteinstrumenter, således at der frigøres mere støtte. I henhold til artikel 19, stk. 2, kan Kommissionen, når et tredjeland lader EF-medlemsstater deltage i sine procedurer for offentlige indkøb og tilskud, beslutte at tillade det pågældende land at deltage i EF-procedurerne for offentlige indkøb og tilskud. Artikel 19 kan ændres på baggrund af Rådets og Parlamentets konklusioner, når forordningen tages op til revision.

I betragtning af instrumentets specifikke art og de udfordringer, det skal imødegå, samt den vægt, der lægges på grænseoverskridende udfordringer, giver artiklen Kommissionen mulighed for at udvide støtteberettigelsen til også at omfatte lande med traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser med det pågældende partnerland. Denne bestemmelse bygger på de eksisterende bestemmelser i Meda-forordningen.

Desuden kan støtteberettigelsen udvides yderligere i krisesituationer, hvor det er nødvendigt at vedtage ekstraordinære foranstaltninger eller midlertidige programmer. I sådanne tilfælde eksisterer der et altoverskyggende behov for fleksible støtteberettigelsesprocedurer og oprindelsesregler, og tidligere har restriktive støtteberettigelsesregler skabt hindringer for et effektivt samarbejde med andre internationale aktører og EF-aktionernes tempo og effektivitet.

Artikel 20, 21 og 22

Forfinansiering, tilskud og midler, der stilles til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank eller andre finansielle formidlere

Artikel 20, 21 og 22 indeholder de nærmere bestemmelser for de tekniske aspekter af gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 13, herunder navnlig:

I artikel 20 fastsættes det, at renter på forfinansieringsbeløb stilles til rådighed for støttemodtagerne. Finansforordningen tillader denne mulighed, hvis det er fastsat i basisretsakten.

I artikel 21 fastsættes det, at der kan ydes tilskud til fysiske personer i henhold til artikel 114 i forordning (EF) 1605/2002, som tillader denne mulighed, hvis det er fastsat i retsgrundlaget.

I artikel 22 fastsættes det, hvilke bestemmelser Kommissionen skal vedtage fra sag til sag, når den beslutter at stille midler til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank eller andre finansielle formidlere.

Artikel 23 *Evaluering*

I artikel 23 fastsættes det, at Kommissionen regelmæssigt skal evaluere resultaterne af de geografiske og tematiske politikker og programmer og sektorpolitikkerne og vurdere, hvor effektiv programmeringen har været.

---

¹ KOM(2004) 313 af 26. april 2004.

AFSNIT IV - AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

I afsnit IV fastlægges de sædvanlige bestemmelser vedrørende årlig rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet om forordningens gennemførelse (artikel 24), udvalgsprocedure (artikel 25), revision af forordningen (artikel 26), ophævelse af eksisterende forordninger (artikel 27) og ikrafttrædelsesdato (artikel 28). Forordningen finder anvendelse fra den 1. januar 2007.

Forordningen indeholder bestemmelser om både rådgivende udvalg og forvaltningsudvalg i overensstemmelse med tilgangen i forordningen om udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde. Der skal forelægges strategidokumenter vedrørende langsigtet bistand for forvaltningsudvalgene. De rådgivende udvalg skal konsulteres, når der kræves særlig fleksibilitet ved udformningen og gennemførelsen af programmet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om oprettelse af et stabilitetsinstrument

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 203,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at gøre Fællesskabets eksterne bistand mere effektiv er der udarbejdet nye rammer for planlægning og levering af bistand. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... oprettes der et førtiltrædelsesinstrument for Fællesskabets bistand til kandidatlandene og potentielle kandidatlande⁴. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... oprettes det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument⁵. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. ... tager sigte på udviklingsamarbejde og økonomisk samarbejde med de øvrige tredjelande⁶. Denne forordning er et supplerende instrument, der tager sigte på at imødegå krisesituationer og visse globale langsigtede udfordringer i forbindelse med fred og stabilitet og civilbefolkningens sikkerhed.
- (2) Fællesskabet er en af de største donorer af økonomisk, finansiel, teknisk, humanitær og makroøkonomisk bistand til tredjelande. Indsatsen for at fremme stabile vilkår for menneskelig udvikling og fremme af menneskerettighederne, demokratiet og de grundlæggende frihedsrettigheder er fortsat et af de overordnede mål for alle Fællesskabets instrumenter for eksternt bistand.
- (3) I FN's millenniumerklæring fastsættes det, at det er en afgørende forudsætning for menneskers udvikling, at de er fri for voldelige konflikter; i FN's generalforsamlings resolution 57/337 af juli 2003 anerkendes det, at fred og udvikling styrker hinanden gensidigt, og at respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende

---

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT L [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT L [...] af [...], s. [...].

⁶ EUT L [...] af [...], s. [...].

frihedsrettigheder er et af nøgleelementerne i forebyggelsen af væbnede konflikter. Sikkerhed og stabilitet og forebyggelse af voldelige konflikter er derfor afgørende for udvikling og fattigdomsbekæmpelse, og foranstaltningerne på dette område bidrager til at virkeliggøre millennium-udviklingsmålene og målene i de aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet, medlemsstaterne og tredjelande.

- (4) Ifølge Det Europæiske Råd skal Den Europæiske Union være en effektiv aktør i krisestyring og forebyggelse af voldelige konflikter. I EU-programmet til forebyggelse af voldelige konflikter understreges det, at den politiske forpligtelse til at videreføre forebyggelsen af konflikter er et af de overordnede mål for EU's eksterne forbindelser. EF-finansieringsinstrumenterne kan bidrage væsentligt til realiseringen af dette mål og til EU's udvikling som en global aktør.
- (5) I rapporten fra panelet for FN's fredsoperationer blev de regionale og subregionale organisationer opfordret til at opbygge fredsbevarende kapacitet. Som svar herpå fremsatte Kommissionen og Rådet den 17. november 2003 en erklæring vedrørende oprettelsen af fredsfaciliteten for Afrika. Erfaringerne med faciliteten kan bruges i forbindelse med tilsvarende arrangementer med andre regionale eller subregionale organisationer i overensstemmelse med den vægt, der i den europæiske sikkerhedsstrategi lægges på et effektivt multilateralt system.
- (6) EU vil bidrage til international fred og sikkerhed i overensstemmelse med de principper, der er nedfældet i De Forenede Nationers pagt.
- (7) Cotonou-partnerskabsaftalen indeholder bestemmelser om integrerede rammer for både sikkerhed og udvikling, og stabilitetsinstrumentet bør bygge på denne tilgang.
- (8) Programmer med henblik på at håndtere problemerne med personelminer, håndvåben og lette våben har indvirkning på både udvikling, menneskers sikkerhed og politisk stabilitet. På 2004-revisionskonferencen om mineforbudstraktaten, som trådte i kraft den 1. marts 1999, blev der vedtaget en handlingsplan, som udgør en fornyet forpligtelse til at få standset de lidelser, der forårsages af personelminer.
- (9) Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet⁷ indeholder bestemmelser om udsendelse af civilbeskyttelsesekspertter til tredjelande i indsatser i forbindelse med naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer. I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet⁸ konkluderes det, at der er behov for hurtig mobilisering af midler til støtte for sådanne aktioner.
- (10) I det Europæiske Råds erklæring om bekæmpelse af terrorisme af 25. marts 2004 opfordres der til, at terrorbekæmpelsesmålene integreres i de eksterne bistandsprogrammer. I EU's strategi for begyndelsen af det nye årtusind for forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet, der blev vedtaget af Rådet den 27. marts 2000, opfordres der desuden til et tættere samarbejde med tredjelande.

---

⁷ EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7.

⁸ KOM(2004) 200 endelig.

- (11) Der er særligt behov for, at EU kan træffe foranstaltninger, som gør det muligt for EU at støtte indsatser for at fremme nuklear sikkerhed i tredjelande, bekæmpe spredningen af masseødelæggelsesvåben og imødegå andre teknologiske trusler mod sikkerheden og større uforudsete folkesundhedsrisici med transnationale virkninger. Det Europæiske Råd vedtog den 12. december 2003 en EU-strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben.
- (12) Der er behov for at finansiere ledsageforanstaltninger til støtte for denne forordnings mål, herunder uddannelse, forskning og støtte til gennemførelsen af internationale aftaler.
- (13) Fællesskabet skal for at opfylde sine internationale forpligtelser og i fuldt omfang bidrage til EU's eksterne politikker sikre, at dets instrumenter for ekstern bistand er fuldt ud tilpasset disse mål.
- (14) Erfaringerne har vist, at stabilisering efter kriser kræver et vedvarende og fleksibelt engagement fra det internationale samfunds side, og at der skal udvises særlig opmærksomhed om det første år efter en krise, hvor mange lande vender tilbage til en krisesituation. Desuden har de partnerlande, der gennemlever krisesituationer, undertiden ikke institutionel kapacitet eller regeringer, som nyder fuld international politisk anerkendelse, således at de så ikke i fuldt omfang kan deltage i fastlæggelsen af bistandsprioriteringer.
- (15) Gennemførelsen af bistandsprogrammer på tidspunkter med krise og politisk ustabilitet kræver specifikke foranstaltninger for at sikre en fleksibel beslutningstagning og budgettildeling samt udvidede foranstaltninger for at sikre kohærens med bilateral støtte og mekanismer for sammenlægning af midler fra donorer, herunder uddelegering af offentlige myndigheders beføjelser gennem indirekte central forvaltning.
- (16) I Europa-Parlamentets beslutninger og Rådets konklusioner til opfølgning af Kommissionens meddelelser om sammenkobling af nødhjælp, rehabilitering og udvikling⁹ understreges det, at det er nødvendigt at sikre en effektiv sammenkobling af foranstaltninger, der finansieres via forskellige EF-finansieringsinstrumenter i forbindelse med kriser.
- (17) Erfaringerne har vist, at det for at opnå en effektiv og rettidig håndtering af ovenstående spørgsmål er nødvendigt med specifikke finansielle ressourcer og finansieringsinstrumenter, som kan supplere humanitær bistand og langsigtede samarbejdsinstrumenter.
- (18) Foruden de foranstaltninger, der aftales med partnerlandene som led i de samarbejdspolitikrammer, der fastlægges i det integrerede førtiltrædelsesinstrument, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og det europæiske instrument for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, skal Fællesskabet være i stand til at yde bistand, som fremmer EU's grundlæggende værdier og centrale politikprioriteringer og det internationale samfunds nye politikinitiativer vedrørende fredsbevarende foranstaltninger, politisk stabilitet og beskyttelse mod organiseret

---

⁹ KOM(2001) 153.

kriminalitet, spredning af masseødelæggelsesvåben og dertil knyttede materialer, større teknologiske trusler og epidemier.

- (19) Humanitær bistand ydes udelukkende på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1257/96.
- (20) I ”Retningslinjerne for styrket operationel samordning mellem Fællesskabet, repræsenteret ved Kommissionen, og medlemsstaterne for så vidt angår ekstern bistand” af 2001 understreges det, at der er behov for en styrkelse af koordinationen af EU’s eksterne bistand.
- (21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹⁰. Der skal forelægges strategidokumenter vedrørende langsigtet bistand for et forvaltningsudvalg. Et rådgivende udvalg skal konsulteres, når der kræves særlig fleksibilitet ved udformningen og gennemførelsen af programmet.
- (22) Oprettelsen af et nyt stabilitetsinstrument gør det nødvendigt at ophæve Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1724/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i udviklingslande, Rådets forordning (EF) nr. 1725/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande, Rådets forordning (EF) nr. 381/2001 af 26. februar 2001 om oprettelse af en hurtig reaktionsmekanisme, Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug, Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene, 2001/824/EF, Euratom: Rådets afgørelse af 16. november 2001 om et yderligere bidrag fra Det Europæiske Fællesskab til Tjernobyl-reaktorfonden under Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2130/2001 af 29. oktober 2001 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2000 af 22. maj 2000 om støtte til De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) og Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR).
- (23) På grund af behovet for en samordnet multilateral indsats på de områder, der er fastlagt i denne forordning, og i betragtning af de heri fastlagte foranstaltningers omfang og globale virkninger kan målene for den planlagte handling ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler alene. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet som omhandlet i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som defineret i nævnte artikel går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (24) Traktaterne indeholder til vedtagelse af denne forordning ikke anden hjemmel end artikel 308 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og artikel 203 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab -

---

¹⁰ EFT C 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I - MÅL

Artikel 1

Generelle mål og anvendelsesområde

Fællesskabet finansierer foranstaltninger til at fremme fred og stabilitet og sikre civilbefolkningens sikkerhed i tredjelande og territorier i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Disse foranstaltninger skal især støtte EU's politikker vedrørende:

- gennemførelse af en effektiv, rettidig og integreret indsats med henblik på at forebygge, mildne eller håndtere konsekvenserne af krisesituationer, alvorlig politisk ustabilitet eller voldelige konflikter
- større udfordringer i forbindelse med etablering eller opretholdelse af retsstaten i tredjelande, herunder bekæmpelse af regionale eller grænseoverskridende udfordringer som f.eks. organiseret kriminalitet, ulovlig handel og terrorisme
- større teknologiske trusler med potentielle grænseoverskridende virkninger, herunder fremme af nuklear sikkerhed og bekæmpelse af spredningen af masseødelæggelsesvåben
- udvikling af fredsbevarende og fredsstøttende kapacitet i partnerskab med internationale, regionale og subregionale organisationer.
- Denne forordning fastsætter ligeledes rammerne for indsatser i forbindelse med nye politikinitiativer, der støttes af EU i overensstemmelse med denne forordnings mål, som supplement til aktioner, der iværksættes inden for rammerne af andre eksterne finansielle instrumenter.

Artikel 2

Formål

Til virkeliggørelse af denne forordnings mål yder Fællesskabet finansiell, økonomisk og teknisk bistand som supplement til andre former for bistand, der normalt ydes inden for rammerne af instrumentet for humanitær bistand, det integrerede førtiltrædelsesinstrument, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og det europæiske instrument for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, med henblik på at

- a) bidrage til at etablere eller genetablere de væsentlige betingelser i tredjelande, der er nødvendige for en effektiv gennemførelse af Fællesskabets politikker og programmer for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde. Det kan bl.a. omfatte støtte til
  - civile foranstaltninger iværksat af internationale og regionale organisationer, statslige og ikke-statslige aktører med henblik på at lette en fredelig løsning af tvister, forebygge voldelige konflikters opståen eller intensivering, begrænse deres geografiske spredning og fremme forsoningen af parterne, herunder

forhandlings- og mæglingstiltag og overvågning og gennemførelse af freds- eller våbenhvileaftaler mellem parterne

- militær overvågning og fredsbevarende eller fredsstøttende operationer (herunder operationer med en civil komponent) iværksat af regionale og subregionale organisationer og andre koalitioner af stater, der arbejder med FN's godkendelse; foranstaltninger med henblik på at opbygge disse organisationers og deres medlemmers kapacitet til at planlægge og gennemføre sådanne operationer og sikre en effektiv politisk kontrol heraf
- mobilisering af foranstaltninger til imødegåelse af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer, herunder anvendelse af civilbeskyttelsesressourcer, hvis EU ikke har iværksat humanitær bistand, og ellers som supplement hertil
- nedrustning, demobilisering og reintegration af kombattanter, håndtering af problematikken med børnesoldater og reform af sikkerhedssektoren
- foranstaltninger med henblik på at løse problemerne i forbindelse med personelminer, ueksploderet ammunition og andre eksplosive anordninger, håndvåben og lette våben og andre former for skadelige krigsefterladenskaber, herunder rydning og destruktion af lagre, bistand til ofre for sådanne anordninger samt risikooplysningsprogrammer
- foranstaltninger i krisesituationer med henblik på at bevare, etablere eller genetablere de betingelser, der er nødvendige for at opnå en bæredygtig økonomisk og social udvikling, herunder bl.a. støtte til internationalt udnævnte midlertidige administrationers arbejde og aktioner, samt andre indledende foranstaltninger for at etablere og støtte demokratiske, pluralistiske statslige institutioner, en effektiv civil administration på nationalt og lokalt niveau, et uafhængigt retsvæsen, god forvaltningspraksis og opretholdelse af lov og orden
- foranstaltninger i krisesituationer med henblik på at fremme og beskytte respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, de demokratiske principper og retsstaten samt folkeretten (herunder støtte til særlige nationale og internationale straffedomstole, undersøgelses- og forsoningskommissioner samt mekanismer for retsforfølgelse af menneskerettighedskrænkelser og fremsættelse af krav om og fastlæggelse af ejendomsrettigheder) og på at stimulere udviklingen af det civile samfund og dets deltagelse i den politiske proces, herunder foranstaltninger til fremme af uafhængige og professionelle medier
- foranstaltninger i krisesituationer med henblik på at rehabilitere og genopbygge nøgleinfrastruktur, boliger, offentlige bygninger og økonomiske aktiver, herunder væsentlig produktiv kapacitet, og genstarte den økonomiske aktivitet og fremme beskæftigelsen
- andre foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at lette en effektiv overgang fra foranstaltninger i krisesituationer til den normale gennemførelse af samarbejdsaktiviteter inden for rammerne af Fællesskabets strategier og

programmer for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde med tredjelande på mellemlang og lang sigt.

- Kommissionen sikrer, at de vedtagne foranstaltninger er i overensstemmelse med Fællesskabets generelle strategiske politikrammer for det pågældende partnerland og navnlig med målene for Fællesskabets politikker og programmer for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde i henhold til artikel 179 og 181 A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

b) fremme samarbejdet mellem EU og tredjelande i forbindelse med globale og regionale grænseoverskridende udfordringer, der berører borgernes sikkerhed og grundlæggende rettigheder.

Sådanne foranstaltninger kan navnlig tage sigte på at

- styrke lovhåndhævelsesmyndighedernes og retsvæsenets kapacitet til at bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet, herunder ulovlig handel, effektiv kontrol med illegal handel og transit og andre samarbejdsområder inden for retlige og indre anliggender
- styrke de internationale rammer for beskyttelse af menneskerettighederne og støtte internationale tiltag til fremme af demokratiet
- tage fat om problematikken med sikkerheden i den internationale transport og i forbindelse med energioperationer og -infrastruktur, herunder passager- og godstransport samt energidistribution
- imødegå pludselige større trusler mod folkesundheden som f.eks. epidemier med potentielle transnationale virkninger
- støtte styrkelsen af de nationale juridiske rammer og det internationale samarbejde på ovennævnte områder, herunder informationsudveksling, risikovurdering og andre relevante former for samarbejde.

Disse foranstaltninger kan vedtages i henhold til denne forordning, hvis de træffes for at afhjælpe et hastende behov, af hensyn til virkning eller effektivitet skal ydes via globale eller transregionale strategier og mekanismer og ikke på anden måde gennemføres under politik- og programmeringsrammerne for forordningerne om udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde¹¹, det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument¹² eller det integrerede førtiltrædelsesinstrument¹³.

c) bidrage til at beskytte lande og befolkninger mod kritiske teknologiske trusler og bekæmpe spredningen af nukleare, kemiske, biologiske og radiologiske våben og dertil knyttede materialer, udstyr og ekspertise. Det kan bl.a. omfatte støtte til

- fremme af nuklear sikkerhed, især for at bidrage til at fremme overførsel af sikkerhedskultur, herunder sikker udformning, drift og vedligeholdelse af

---

¹¹ EUT L [...] af [...], s. [...].

¹² EUT L [...] af [...], s. [...].

¹³ EUT L [...] af [...], s. [...].

- kernekraftværker og andre nukleare installationer, sikker transport, behandling og bortskaffelse af nukleart affald og oprydning af tidligere nukleare anlæg
- etablering og gennemførelse af nuklear sikkerhedskontrol, herunder hensigtsmæssig opgørelse og kontrol af fissile materialer, kontrol med ulovlig handel med potentielt farlige materialer og installation af moderne logistik-, evaluerings- og kontroludstyr
  - reduktion af lagre af fissile materialer eller våbenrelaterede kemiske og biologiske agenser og styrkelse af sikkerheden i forbindelse med installationer, som arbejder med sådanne materialer eller prækursorer hertil
  - transformation af våbenrelaterede industrier og produktionsfaciliteter og forsvarsrelaterede forskningsprogrammer til civil brug, herunder støtte til omskoling og alternativ beskæftigelse af våbenrelaterede videnskabsmænd og oprydning af tidligere våbenrelaterede anlæg
  - effektiv kontrol og afsløring af ulovlig handel med potentielt farlige materialer, bl.a. ved hjælp af installation af moderne logistisk evaluerings- og kontroludstyr
  - udvikling og håndhævelse af effektiv eksportkontrol for varer med dobbelt anvendelsesformål
  - etablering af effektivt katastrofeberedskab, beredskabsplaner, civilbeskyttelse og oprydningsforanstaltninger i forbindelse med eventuelle større miljøhændelser, f.eks. i den nukleare sektor eller i forbindelse med andre industrier, hvor der er risiko for større miljøhændelser med internationale implikationer
  - fremme af internationalt samarbejde på ovennævnte områder, herunder informationsudveksling, risikovurdering og andre relevante former for samarbejde.
- d) fremme ratifikation, gennemførelse og overvågning af internationale aftaler og traktater og udvikling af effektive internationale politikker og fremgangsmåder i overensstemmelse med denne forordnings mål. Sådanne foranstaltninger kan bl.a. omfatte forskning og analyse, systemer for hurtig varsling, bl.a. med henblik på konfliktforebyggelse, og uddannelse i styring af civile kriser.

Artikel 3 *Andre initiativer*

Fællesskabet kan vedtage foranstaltninger til støtte for andre politikinitiativer, såfremt sådanne foranstaltninger bidrager til virkeliggørelsen af de generelle mål for denne forordning, jf. artikel 1, og/eller er i overensstemmelse med de forpligtelser, Fællesskabet har indgået i internationale fora, eller en af Rådet fastlagt politik.

AFSNIT II – PROGRAMMERING OG TILDELING AF MIDLER

Artikel 4

Foranstaltninger og programmer

1. EF-foranstaltningerne i henhold til denne forordning gennemføres i form af ekstraordinære bistandsforanstaltninger, midlertidige indsatsprogrammer eller flerårige programmer.
2. De ekstraordinære bistandsforanstaltninger træffes med henblik på at imødegå yderst hastende krisesituationer eller trusler mod demokratiet, retsstaten, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i de tilfælde, hvor en hurtig eller fleksibel gennemførelse er særligt afgørende for foranstaltningernes effektivitet. Kommissionen kan også vedtage ekstraordinære bistandsforanstaltninger for at gennemføre EF-foranstaltninger sideløbende med foranstaltninger, der vedtages af Rådet i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.
3. Ekstraordinære bistandsforanstaltninger kan efterfølges af et midlertidigt indsatsprogram. Midlertidige indsatsprogrammer består af foranstaltninger med henblik på at bidrage til etableringen eller genetableringen af de væsentlige betingelser for en normal gennemførelse af EU's eksterne samarbejdsprogrammer. De kan desuden tage sigte på at afhjælpe situationer med langvarig politisk ustabilitet, situationer som følge af uløste konflikter, større udfordringer efter konflikter og situationer, hvor Fællesskabet har henvist til bestemmelserne om væsentlige elementer i internationale aftaler med tredjelande eller andre grundlæggende retsakter vedrørende eksternt bistand, forudsat at dette er foreneligt med de relevante foranstaltninger, Rådet måtte have vedtaget.
4. De flerårige programmer består af foranstaltninger, som skal tage fat om langsigtede emner i en kontekst med stabile samarbejdsforhold. Disse programmer skal baseres på
  - a) regionale og tematiske strategier, som er specifikke for dette instrument og vedtaget efter bestemmelserne i artikel 7, eller
  - b) landestrategier, regionale strategier eller tematiske strategier vedtaget i henhold til Rådets forordninger om oprettelse af henholdsvis instrumentet for udviklingssamarbejde og økonomisk samarbejde, det integrerede førtiltrædelsesinstrument og det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument.

Artikel 5

Særlige bestemmelser vedrørende ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige programmer

1. Kommissionen opretholder en løbende dialog med Rådet om sin planlægning af ekstraordinære bistandsforanstaltninger i henhold til denne forordning. Den skal tage hensyn til den tilgang, Rådet har vedtaget, både i sin planlægning og i den

efterfølgende gennemførelse af foranstaltningerne for at sikre størst mulig kohærens i EU's eksterne aktioner. Når Kommissionen vedtager ekstraordinære bistandsforanstaltninger efter artikel 4, stk. 2, skal den straks underrette Rådet om de vedtagne foranstaltningers art, mål og finansielle beløb.

Inden for ni måneder efter vedtagelsen af ekstraordinære foranstaltninger skal Kommissionen forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en rapport. Denne rapport skal indeholde en oversigt over den eksisterende og planlagte EF-indsats, herunder bidrag fra andre EF-finansieringsinstrumenter, situationen med hensyn til de eksisterende landestrategier eller regionale strategier, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, eventuelle EF-foranstaltninger for at lette den politiske dialog og Fællesskabets rolle i den bredere internationale og multilaterale indsats. Den skal også fastslå, hvilke specifikke foranstaltninger der anses for nødvendige for at sikre kohærens mellem EF-aktionerne og de foranstaltninger, der er planlagt eller vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union.

2. Inden for den i stk. 1, andet afsnit, omhandlede periode på ni måneder kan Kommissionen vedtage et midlertidigt indsatsprogram i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, som bygger på de vedtagne ekstraordinære foranstaltninger og baner vej for genoptagelsen af et normalt samarbejde, hvis dette er muligt.

Hvis Kommissionen har gennemført en ad hoc-revision af sine landestrategier eller regionale strategier som svar på en af de situationer, der er beskrevet i artikel 4, stk. 2 eller 3, skal de pågældende strategier danne grundlag for det midlertidige program.

Inden for to år efter vedtagelsen af et midlertidigt indsatsprogram skal Kommissionen vurdere, om betingelserne for finansiering i henhold til denne forordning fortsat er opfyldt. Inden for rammerne af denne vurdering skal den navnlig overveje, om det pågældende lands bistandsbehov nu på passende vis kan imødekommes inden for de politikrammer, der gælder for ydelse af bistand under de øvrige EF-instrumenter for ekstern bistand. Kommissionen aflægger rapport om sine konklusioner til det udvalg, der er omhandlet i artikel 25.

Kommissionen kan vedtage et midlertidigt indsatsprogram uden først at have vedtaget ekstraordinære bistandsforanstaltninger.

3. For at lette den i stk. 1 omhandlede dialog og styrke effektiviteten og sammenhængen i Fællesskabets og de nationale ekstraordinære bistandsforanstaltninger kan Kommissionen træffe alle nødvendige foranstaltninger for at fremme en nøje koordination mellem sine egne og medlemsstaternes aktiviteter, både på beslutningsplan og på stedet. Med henblik herpå anvender medlemsstaterne og Kommissionen et informationsudvekslingssystem.

Artikel 6

Særlige bestemmelser vedrørende fredsstøttende operationer

1. Foranstaltninger, hvorunder der ydes støtte til udsendelse af fredsbevarende styrker og fredsstøttende operationer som omhandlet i artikel 2, samt eventuelle ledsageforanstaltninger vedtages som ekstraordinære bistandsforanstaltninger.

Forud for vedtagelsen af sådanne foranstaltninger indhenter Kommissionen på et tidligt tidspunkt medlemsstaternes synspunkter i de kompetente organer i Rådet og angive, hvilke supplerende foranstaltninger den måtte finde det nyttigt, at Rådet vedtager.

Kommissionen sikrer, at de pågældende operationer er i overensstemmelse med FN's principper og mål, og navnlig, at udsendelsen af fredsbevarende styrker eller gennemførelsen af fredsbevarende operationer i bred forstand er godkendt af FN. Fredshåndhævende foranstaltninger kræver et FN-mandat.

Kommissionen fastlægger procedurer for at sikre en effektiv og uafhængig overvågning af adfærden hos de styrker, der deltager i militære eller fredsbevarende foranstaltninger, som finansieres af Fællesskabet, og aflægger regelmæssigt rapport til Rådet.

2. Kommissionen kan på eget initiativ vedtage forberedende foranstaltninger i relation til fredsstøttende operationer, herunder undersøgelsesmissioner. Kommissionen underretter på et tidligt tidspunkt Rådet før finansieringen af sådanne forberedende foranstaltninger og tager hensyn til Rådets synspunkter ved den efterfølgende gennemførelse af de pågældende foranstaltninger.
3. Foranstaltninger, hvorunder der ydes langsigtet støtte til kapacitetsopbygning inden for militær fredsbevarelse, vedtages som flerårige programmer. Kommissionen holder regelmæssigt Rådet underrettet om gennemførelsen af sådanne programmer.

Artikel 7 Flerårige programmer

1. Når Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 4, litra b), vedtager regionale eller tematiske strategidokumenter, der er specifikke for dette instrument, skal disse udarbejdes for en periode på op til syv år for at etablere kohærente rammer for koordinationen mellem donorer og partnerlande.
2. Ved udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede strategidokumenter sikrer Kommissionen, at de er i overensstemmelse med de strategier og foranstaltninger, der er vedtaget inden for rammerne af Fællesskabets landeprogrammer og regionale programmer. Desuden afholdes der, når det er hensigtsmæssigt, fælles konsultationer mellem Kommissionen, medlemsstaterne og andre donorer for at sikre, at Fællesskabets og medlemsstaternes samarbejdsaktiviteter er komplementære. Hvis det er hensigtsmæssigt, kan andre interesseparter inddrages.

Strategidokumenterne gennemgås og revideres efter behov og normalt midtvejs i den periode, de dækker.

3. De flerårige vejledende programmer kan udarbejdes i forbindelse med de regionale strategidokumenter. I de vejledende programmer fastlægges de samarbejdsområder, der er udvalgt til finansiering, samt specifikke mål, forventede resultater og resultatindikatorer. De angiver de vejledende finansielle tildelinger (globale og for hvert prioriteret område, eventuelt i form af et beløbsinterval).

De vejledende programmer ajourføres om fornødent under hensyntagen til eventuelle revisioner af de relevante strategidokumenter. I ekstraordinære tilfælde kan der foretages tilpasninger af de flerårige tildelinger på grund af særlige omstændigheder som f.eks. krisesituationer eller ekstraordinære resultater.

Artikel 8

Vedtagelse af programmeringsdokumenter

1. Strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 7, samt revisioner heraf vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2.
2. De midlertidige indsatsprogrammer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, vedtages efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3.

Programmerne kan udvides i overensstemmelse med nævnte procedure.

Artikel 9

Vedtagelse af nye politikinitiativer

Forud for vedtagelsen af foranstaltninger i henhold til artikel 3 vedtager Kommissionen i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 2, retningslinjer med angivelse af de politikammer, som foranstaltningerne henhører under, de finansielle midler, der skal tildeles, og komplementariteten med bistand under andre EF-instrumenter for ekstern bistand til støtte for de pågældende mål.

AFSNIT III - GENNEMFØRELSE

Artikel 10

Finansieringsafgørelser

1. Kommissionen vedtager de nødvendige finansieringsafgørelser for foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 5 eller artikel 6, stk. 1 eller 2. Kommissionen underretter inden for 72 timer udvalget om de truffene afgørelser.
2. For foranstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 6, stk. 3, eller artikel 7, vedtager Kommissionen årlige handlingsprogrammer på grundlag af de i artikel 4, stk. 4, omhandlede strategidokumenter.
3. Kommissionen kan undtagelsesvis, f.eks. når der ikke er vedtaget et handlingsprogram, på basis af strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 7, træffe foranstaltninger uden om handlingsprogrammer efter samme regler og retningslinjer som for handlingsprogrammerne.
4. I handlingsprogrammerne fastlægges mål, indsatsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. De indeholder en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.

5. Kommissionen fremsender handlingsprogrammerne til medlemsstaterne til orientering senest en måned efter afgørelsen herom.

Artikel 11

Vedtagelse af særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer

1. Kommissionen træffer i tilfælde af uforudsete behov eller omstændigheder særlige foranstaltninger, som ikke indgår i strategidokumenterne eller de flerårige vejledende programmer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4. Særlige foranstaltninger til et beløb på over 15 mio. EUR vedtages af Kommissionen efter konsultation af det ved artikel 25 nedsatte udvalg og efter den procedure, der er omhandlet i artikel 25, stk. 3. Udvalget fastlægger i sin forretningsorden særlige konsultationsregler, som gør det muligt for Kommissionen om nødvendigt at vedtage særlige foranstaltninger efter en hasteprocedure.
2. For de særlige foranstaltninger fastlægges mål, aktivitetsområder, forventede resultater, forvaltningsprocedurer og det samlede planlagte finansieringsbeløb. Der gives en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de dertil svarende finansieringsbeløb og en vejledende tidsplan for gennemførelsen.
3. Kommissionen meddeler medlemsstaterne de særlige foranstaltninger til orientering senest en måned efter afgørelsen herom.
4. Det er ikke nødvendigt at følge den i artikel 25, stk. 3, fastlagte procedure for ændringer af særlige foranstaltninger som f.eks. tekniske tilpasninger, forlængelse af gennemførelsesperioden, reallokering af bevillinger inden for det planlagte budget eller forhøjelse eller nedsættelse af budgettet med et beløb på under 20 % af det oprindelige budget, så længe ændringerne ikke påvirker de oprindelige mål, der er fastsat i Kommissionens afgørelse

Artikel 12

Støtteberettigelse

1. Følgende kan få adgang til finansiering i henhold til denne forordning:
  - a) partnerlandene og -regionerne og deres institutioner
  - b) decentrale instanser i partnerlandene såsom regioner, departementer, provinser og kommuner
  - c) blandede organer oprettet af partnerlandene og -regionerne og Fællesskabet
  - d) internationale organisationer, herunder regionale organisationer, FN-organer, -tjenester og -missioner, de internationale finansieringsinstitutioner og udviklingsbanker, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål
  - e) følgende enheder eller organer i medlemsstaterne, partnerlandene og -regionerne og ethvert andet tredjeland, i det omfang de bidrager til at realisere denne forordnings mål

- offentlige og halvoffentlige organer, lokale myndigheder eller administrationer og sammenslutninger heraf
  - selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor
  - finansieringsinstitutioner, som foretager, fremmer og finansierer private investeringer i partnerlandene og -regionerne
  - ikke-statslige aktører som defineret i stk. 2
  - fysiske personer.
2. De ikke-statslige aktører, der kan opnå finansiel støtte i henhold til denne forordning, er bl.a.: ikke-statslige organisationer, organisationer, der repræsenterer oprindelige folk, lokale borgergrupper og erhvervs-sammenslutninger, kooperativer, fagforeninger, organisationer for økonomiske og sociale interesser, lokale organisationer (herunder netværk) inden for decentralt regionalt samarbejde og decentral regional integration, forbrugerorganisationer, kvinde- og ungdomsorganisationer, organisationer inden for undervisning, kultur, forskning og videnskab, universiteter, kirker og religiøse sammenslutninger og trossamfund, medierne og alle ikke-statslig sammenslutninger og uafhængige stiftelser, som vil kunne bidrage til at realisere denne forordnings mål.

Artikel 13
Foranstaltningstyper

1. EF-finansieringen kan bl.a. antage form af
- projekter og programmer
  - sektorspecifik eller generel budgetstøtte, når partnerlandets forvaltning af offentlige udgifter er tilstrækkelig gennemskuelig, pålidelig og effektiv, og når partnerlandet har indført hensigtsmæssige sektorspecifikke eller makroøkonomiske politikker, som er godkendt af dets vigtigste donorer, herunder eventuelt internationale finansieringsinstitutioner
  - sektorspecifik støtte
  - i ekstraordinære tilfælde sektorspecifikke og generelle importstøtteprogrammer, som kan antage form af a) sektorimportprogrammer med konkrete ydelser, b) sektorimportprogrammer med tilvejebringelse af udenlandsk valuta til at finansiere import til den pågældende sektor, eller c) generelle importprogrammer med tilvejebringelse af udenlandsk valuta til at finansiere generel import af en bred vifte af produkter
  - midler, der stilles til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank eller andre finansielle formidlere på grundlag af Kommissionens programmer, med henblik på at yde lån (f.eks. til støtte for investeringer og udvikling i den private sektor), risikovillig kapital (i form af underordnede eller betingede lån)

eller anden form for midlertidige minoritetsandele i virksomhedskapital og bidrag til garantifonde i overensstemmelse med artikel 22

- gældslempelsesprogrammer
- tilskud til finansiering af foranstaltninger
- tilskud til dækning af driftsomkostninger
- finansiering af programmer for parvist samarbejde mellem en medlemsstats eller et partnerlands eller en regions offentlige institutioner, nationale offentlige organer eller privatretlige organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
- bidrag til internationale fonde, især fonde forvaltet af internationale eller regionale organisationer
- bidrag til nationale fonde, som er oprettet af partnerlande og regioner for at anspore til fælles finansiering fra en række donorer, eller bidrag til fonde, som er oprettet af en eller flere donorer med henblik på en fælles gennemførelse af foranstaltninger
- menneskelige og materielle ressourcer, som er nødvendige for en effektiv administration og overvågning af projekter og programmer fra partnerlandenes og regionernes side.

2. EF-bistanden må ikke anvendes til at finansiere:

- a. indkøb af våben eller ammunition
- b. faste militærudgifter
- c. militær uddannelse til kampoperationer bortset fra uddannelse i ikke-kampmæssige færdigheder, som kræves til deltagelse i komplekse fredsstøttende operationer eller reformer af sikkerhedssektoren
- d. omkostninger i forbindelse med udsendelse af medlemsstaternes militærstyrker med undtagelse af omkostninger til militært personale, der udsendes som rådgivere til regionale eller subregionale organisationer eller andre koalitioner af stater, der forbereder eller gennemfører fredsbevarende operationer, og som sådan henhører under sådanne organisationers operationelle kommando, samt andre omkostninger i forbindelse med tredjelands institutionelle udvikling af fredsstøttende kapacitet.

3. Aktiviteter, der er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand¹⁴ og er berettiget til finansiering i henhold dertil, kan ikke finansieres i henhold til denne forordning.

---

¹⁴ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 6.

Artikel 14
Støtteforanstaltninger

1. EF-finansieringen kan anvendes til at dække udgifter i forbindelse med forberedelse, opfølgning, kontrol, revision og evaluering, som er direkte nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og realiseringen af dens mål, f.eks. undersøgelser, møder, information, bevidstgørelse, uddannelse og publikation, udgifter i forbindelse med edb-net til informationsudveksling og alle andre udgifter til administrativ og teknisk bistand, som Kommissionen måtte pådrage sig til forvaltningen af programmet. Den kan også anvendes til at dække udgifter til administrativ assistance i Kommissionens delegationer til forvaltning af projekter, som finansieres i henhold til denne forordning.
2. Støtteforanstaltningerne er ikke nødvendigvis omfattet af en flerårig programmering og kan derfor finansieres uden om strategidokumenterne og de flerårige vejledende programmer. De kan dog også finansieres inden for rammerne af flerårige vejledende programmer. Kommissionen vedtager støtteforanstaltninger, der ikke er omfattet af flerårige vejledende programmer, efter bestemmelserne i artikel 11.

Artikel 15
Samfinansiering

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, kan gøres til genstand for samfinansiering, navnlig med:
  - medlemsstaterne, især disses offentlige og halvoffentlige organer
  - andre donorlande, især disses offentlige og halvoffentlige organer
  - internationale og regionale organisationer, især internationale og regionale finansieringsinstitutioner
  - selskaber, virksomheder og andre organisationer og erhvervsdrivende i den private sektor og andre ikke-statslige aktører som omhandlet i artikel 12, stk. 2
  - partnerlande og –regioner, som modtager midler.
2. I tilfælde af parallel samfinansiering opdeles projektet eller programmet i flere tydeligt identificerbare delprojekter, som hver især finansieres af de forskellige partnere, som deltager i samfinansieringen, således at finansieringsmidlernes endelige anvendelse altid kan identificeres. I tilfælde af samlet samfinansiering fordeles de samlede omkostninger ved projektet eller programmet mellem de partnere, som deltager i finansieringen, og midlerne sammenlægges, således at det ikke er muligt at identificere finansieringskilde i forbindelse med en specifik aktivitet under projektet eller programmet.
3. I tilfælde af samlet samfinansiering kan Kommissionen modtage og forvalte midler på vegne af de enheder, der er omhandlet i de første tre led i stk. 1, til gennemførelse af fælles foranstaltninger. I så tilfælde gennemfører Kommissionen foranstaltningerne centralt, enten direkte eller indirekte, ved at uddelegere opgaven til de EF-agenturer og –organer, der er oprettet af Fællesskabet. Midlerne behandles

som formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1605/2002.

Artikel 16 Forvaltningsprocedurer

1. Foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, gennemføres i overensstemmelse med i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
2. Kommissionen kan beslutte at overlade offentligretlige opgaver og navnlig budgetgennemførelsesopgaver til de organer, der er omhandlet i artikel 54, stk. 2, litra c), i forordning 1605/2002, hvis de har en anerkendt international status og overholder de internationalt anerkendte forvaltnings- og kontrolsystemer, og der bliver ført tilsyn med dem af en offentlig myndighed.
3. I tilfælde af decentral forvaltning kan Kommissionen beslutte at benytte partnerlandenes eller –regionernes procedurer for udbud og tildeling af tilskud.

Artikel 17 Budgetforpligtelser

1. Budgetforpligtelser indgås ved afgørelser, som Kommissionen træffer i medfør af artikel 10, 11 eller 14.
2. EF-finansieringen kan juridisk set bl.a. tage form af
  - finansieringsaftaler
  - tilskudsftaler
  - indkøbskontrakter
  - arbejdskontrakter.

Artikel 18 Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

1. Aftaler, der indgås i henhold til denne forordning, skal indeholde bestemmelser, som garanterer beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, særlig i forbindelse med svig, korrupion og andre uregelmæssigheder, jf. Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/1995, (EF, Euratom) nr. 2185/1996 og (EF) nr. 1073/1999.
2. I aftalerne anføres det udtrykkeligt, at Kommissionen og Revisionsretten har beføjelse til at foretage dokumentrevision eller revision på stedet for alle kontrahenter eller underkontrahenter, som har modtaget EF-midler. Det skal også udtrykkeligt fastsættes, at Kommissionen kan foretage kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) 2185/1996.

3. I alle kontrakter, der indgås i forbindelse med bistandsgennemførelsen, skal Kommissionens og Revisionsrettens rettigheder som anført i stk. 2 sikres både under og efter kontraktgennemførelsen.

Artikel 19
Regler for deltagelse og oprindelse

1. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er åben for alle fysiske og juridiske personer fra Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, som er omfattet af traktaterne.
2. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er også åben for alle fysiske eller juridiske personer fra
  - lande, som er støtteberettigede i henhold til førtiltrædelsesinstrumentet
  - de medlemsstater i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som ikke er EU-medlemsstater, og
  - andre tredjelande eller territorier i de tilfælde, hvor der er aftalt gensidig adgang til ekstern bistand.
3. I tilfælde af foranstaltninger i et tredjeland, der ifølge OECD's kriterier anses for at være et mindst udviklet land, er deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter åben på et globalt grundlag.
4. I tilfælde af ekstraordinære bistandsforanstaltninger og midlertidige programmer som omhandlet i artikel 4 er deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter åben på et globalt grundlag.
5. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter og oprindelsesregler er
  - i tilfælde af foranstaltninger vedtaget under en tematisk strategi af den type, der er defineret i artikel 4, stk. 4, åben for alle fysiske og juridiske personer fra et udviklingsland eller land med overgangsøkonomi som defineret af OECD og fra ethvert andet land, der er støtteberettiget under det tematiske program
  - i tilfælde af foranstaltninger vedtaget under en landstrategi eller regional strategi som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra b), åben for alle fysiske og juridiske personer, der er støtteberettigede i henhold til den basisretsakt, i henhold til hvilken strategien er vedtaget
  - i tilfælde af foranstaltninger vedtaget under en regional strategi som omhandlet i artikel 4, stk. 4, litra a), åben for alle fysiske og juridiske personer fra de lande eller territorier, der er omfattet af den pågældende strategi.
6. Deltagelse i procedurerne for tildeling af indkøbs- eller tilskudscontrakter, der finansieres under denne forordning, er åben for internationale organisationer.

7. For eksperter, der bliver foreslået i forbindelse med procedurerne for tildeling af kontrakter, er der ikke krav om, at de skal opfylde de ovenfor anførte nationalitetsbetingelser.
8. Alle leverancer og materialer, som indkøbes under aftaler, der finansieres under denne forordning, skal have oprindelse i Fællesskabet eller i et land, der er støtteberettiget i henhold til stk. 2 til 5.
9. Det kan fra sag til sag tillades, at fysiske og juridiske personer fra tredjelande eller territorier med traditionelle økonomiske, handelsmæssige eller geografiske forbindelser med partnerlandet kan deltage. Kommissionen kan desuden i behørigt begrundede tilfælde tillade, at fysiske og juridiske personer fra andre lande deltager, eller at der benyttes leverancer og materialer af en anden oprindelse.

Artikel 20
Forfinansiering

Renter på beløb, der stilles til rådighed for støttemodtagerne i forbindelse med forfinansiering, fradrages den endelige betaling.

Artikel 21
Tilskud

I henhold til artikel 114 i forordning (EF) nr. 1605/2002 kan der ydes tilskud til fysiske personer.

Artikel 22
Midler, der stilles til rådighed for Den Europæiske Investeringsbank eller andre finansielle formidlere

De i artikel 13, stk. 1, omhandlede midler forvaltes af finansielle formidlere, Den Europæiske Investeringsbank eller en anden bank eller organisation, som har den nødvendige kapacitet til at forvalte disse midler. Kommissionen skal fra sag til sag vedtage gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig hvad angår risikodeling, vederlag til den finansielle formidler, som står for gennemførelsen, anvendelse og tilbagebetaling af renter på midlerne samt afslutning af operationen.

Artikel 23
Evaluerings

Kommissionen evaluerer regelmæssigt resultaterne af de geografiske og tematiske politikker og programmer, sektorpolitikkerne og programmeringens effektivitet for at efterprøve, om målene er nået, og for at kunne rette henstillinger om en forbedring af fremtidige operationer. Kommissionen sender sine evalueringsrapporter til det udvalg, der er omhandlet i artikel 25.

AFSNIT IV - OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24 Rapport

Kommissionen undersøger, hvilke fremskridt der er gjort med gennemførelsen af de i henhold til denne forordning truffene foranstaltninger, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af bistanden. Rapporten fremsendes også til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rapporten skal indeholde oplysninger for det foregående år om de finansierede foranstaltninger, overvågnings- og evalueringsresultaterne og gennemførelsen af budgetforpligtelser og -betalinger efter land, region og samarbejdssektor.

Artikel 25 Udvalg

1. Kommissionen bistås ved gennemførelsen af denne forordning af et udvalg.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Det tidsrum, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i afgørelsen, fastsættes til 30 dage.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
4. Udvalget underrettes om de afgørelser, der træffes af Kommissionen i henhold til artikel 10 i denne forordning.
5. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.
6. En observatør fra Den Europæiske Investeringsbank deltager i udvalgets arbejde i spørgsmål, der vedrører banken.

Artikel 26 Revision af forordningen

Kommissionen forelægger inden den 31. december 2011 Europa-Parlamentet og Rådet forslag vedrørende denne forordnings fremtid og om nødvendigt forslag til ændringer af den.

Artikel 27 Ophævelse

1. Følgende forordninger ophæves fra den 1. januar 2007:
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1724/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i udviklingslande
  - Rådets forordning (EF) nr. 1725/2001 af 23. juli 2001 om aktion mod personelminer i tredjelande med undtagelse af udviklingslande

- Rådets forordning (EF) nr. 381/2001 af 26. februar 2001 om oprettelse af en hurtig reaktionsmekanisme
  - Rådets forordning (EF) nr. 2046/97 af 13. oktober 1997 om Nord-Syd-samarbejde vedrørende bekæmpelse af narkotika og narkotikamisbrug
  - Rådets forordning (EF) nr. 2258/96 af 22. november 1996 om rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger til fordel for udviklingslandene
  - 2001/824/EF, Euratom: Rådets afgørelse af 16. november 2001 om et yderligere bidrag fra Det Europæiske Fællesskab til Tjernobyl-reaktorfonden under Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
  - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2130/2001 af 29. oktober 2001 om foranstaltninger på området bistand til hjemstedsfordrevne i udviklingslandene i Asien og Latinamerika
  - Rådets forordning (EF) nr. 1080/2000 af 22. maj 2000 om støtte til De Forenede Nationers midlertidige mission i Kosovo (UNMIK) og Den Høje Repræsentants Kontor i Bosnien-Hercegovina (OHR).
2. De ophævede forordninger finder fortsat anvendelse på retsakter og forpligtelser til gennemførelsen af budgetterne for årene forud for 2007.

Artikel 28
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand
[...]

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): External Relations, Development and relations with ACP countries, Enlargement, European Neighbourhood Policy, External aspects of internal policies.

Activit(y/ies): (in part) 19.02,19.03,19.04,19.05,19.06,19.07,19.08,19.09,19.10,19.81, 21.02,21.03,21.04,22.04,22.03

TITLE OF ACTION: INSTRUMENT FOR STABILITY

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

This proposal represents a consolidation of a number of existing activities and does not map directly onto the existing budget nomenclature. However, it covers in full or in part the existing geographic-based policy areas and budget lines, and the type of activities currently addressed under the following sectoral budget lines:

Civil protection mechanism (Internal policies - Environment)	07 03 06 01
Community action programme in the field of civil protection — Expenditure on administrative management	07 01 04 04
Community action programme in the field of civil protection — Expenditure on administrative management	07 49 04 04
Fight against Antipersonnel Landmines	19 02 04
North-South co-operation in campaigns against drugs and drug addiction	19 02 11
Community participation in action concerning anti-personnel mines — Expenditure on administrative management	19 01 04 10
Community participation in action concerning anti-personnel mines — Expenditure on administrative management	19 49 04 09
Rapid Reaction Mechanism	19 02 05
Rapid reaction mechanism — Expenditure on administrative management	19 01 04 02
Rapid reaction mechanism — Expenditure on administrative management	19 49 04 02
Human rights and democratisation (non-developing countries)	19 04 04
Human rights and democratisation (developing countries)	19 01 04 11
Development and consolidation of democracy and the rule of law — Respect for human rights and fundamental freedoms — Expenditure on administrative management	
Development and consolidation of democracy and the rule of law — Respect for human rights and fundamental freedoms — Expenditure on administrative management	19 49 04 10
Aeneas - migration	19 05 01
Tacis	19 06 01

Nuclear safety in NIS, including Financing of nuclear security from Euratom borrowings	19 06 05
	19 06 06
Contribution to EBRD Chernobyl Shelter Fund	
Assistance to partner countries in eastern Europe and central Asia — Expenditure on administrative management	19 01 04 07
19 49 04 06 — Assistance to partner countries in eastern Europe and central Asia — Expenditure on administrative management	19 49 04 06
CARDS – Western Balkans	19 07 01
CARDS - Assistance to Serbia and Montenegro	19 07 02
CARDS - Aid for reconstruction of Kosovo	19 07 03
Interim Civilian administrations (support of UNMIK and OHR)	19 07 04
Assistance for the countries of the western Balkans — Expenditure on administrative management	19 01 04 08
Assistance for the countries of the western Balkans — Expenditure on administrative management	19 49 04 07
Technical cooperation with Mediterranean countries	19 08 02
Cooperation with the occupied territories	19 08 03
Aid for rehabilitation and reconstruction of Iraq	19 08 07
MEDA (measures to accompany the reforms to the economic and social structures in the Mediterranean non-member countries) — Expenditure on administrative management	19 01 04 04
MEDA (measures to accompany the reforms to the economic and social structures in the Mediterranean non-member countries) — Expenditure on administrative management	19 49 04 12
Co-operation with developing countries in Latin America	19 09 01
	19 09 02
Rehabilitation and reconstruction operations in developing countries in Latin America	19 09 04
Financial and technical cooperation with Latin American developing countries — Expenditure on administrative management	19 01 04 05
Financial and technical cooperation with Latin American developing countries — Expenditure on administrative management	19 49 04 05
Co-operation with developing countries in Asia	19 10 01
	19 10 02
Rehabilitation and reconstruction operations in developing countries in Asia	19 10 04

Aid for the rehabilitation and reconstruction of Afghanistan	19 10 06
Financial and technical cooperation with Asian developing countries — Expenditure on administrative management	19 01 04 04
Financial and technical cooperation with Asian developing countries — Expenditure on administrative management	19 49 04 04
Assistance to ACP and OCT countries (programmable, excluding Africa peace facility)	21 03 01/06 21 03 09/14
Assistance to ACP and OCT countries (Africa peace facility)	21 03 01
Emergency Aid ACP and OCT	21 03 07 21 03 15
Development cooperation with South Africa	21 03 17
European programme for reconstruction and development (EPRD) — Expenditure on administrative management	21 01 04 05
European programme for reconstruction and development (EPRD) — Expenditure on administrative management	21 49 04 05

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € 4.455 million

2.2. Period of application:

2007-2013

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure: (current prices)

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) (see point 6.1.1)

€ million (to three decimal places)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013 *and following	Total
Commitments	331	442	503	638	713	789	860	4.276
Payments	50	166	286	405	517	618	2.234	4.276

(b1) Technical and administrative assistance: of which staff (see point 6.1.2)

Commitments	1	2	2	2	3	4	4	18
Payments	1	2	2	2	3	4	4	18

(b2) Technical and administrative assistance: of which support expenditure (see point 6.1.2)

Commitments	13	16	19	25	27	29	32	161
Payments	13	16	19	25	27	29	32	161

Subtotal a+b								
Commitments	345	460	524	665	743	822	896	4.455
Payments	64	184	307	432	547	651	2.270	4.455

* 'following years' only applying to payments

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditures (see points 7.2 and 7.3)

€ million (to three decimal places)

Commitments/Payments	15	21	24	32	36	40	44	212
----------------------	----	----	----	----	----	----	----	-----

TOTAL a+b2+c								
Commitments	359	479	546	695	776	858	936	4.649
Payments	78	203	329	462	580	687	2.310	4.649

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

Proposal is compatible with the proposed financial perspective 2007-2013

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications (involves technical aspects regarding implementation of a measure)

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		New	EFTA contribution	Contributions from applicant countries	Heading in financial perspective
Non-comp	Diff	YES	NO	NO	No 4

4. LEGAL BASIS

Article 308 (EC), article 203 (Euratom)

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The European Union has set itself important goals in the promotion of human and strategic security. In order for the Union to fulfil its role as a global player it is essential that the Community has the capability and means to respond to situations of crisis in third countries world-wide and to address global and regional trans-border challenges with a security or stability dimension.

With this in mind, the Stability Instrument will provide the means to:

- deliver, within a single legal instrument, an effective, immediate and integrated response to situations of crisis and instability in third countries, building on the added-value already demonstrated by the Rapid Reaction Mechanism and on the emergency provisions already provided for in a number of existing external relations financial instruments;
- address global and regional trans-border challenges with a security or stability dimension arising in third countries, including issues such as nuclear safety and non-proliferation, as well as the fight against trafficking, organised crime and terrorism and sudden major threats to public health;
- support the implementation of future policy challenges faced by the Union within the areas addressed by the Instrument, complementing actions which may be undertaken under the other external financing instruments;

The Stability Instrument shall permit the Community to finance measures to promote peace, stability and civilian safety in third countries and territories (other than the Overseas Countries and Territories of the EU). Such measures shall in particular support the external policies of the Union by helping to:

- establish or re-establish the essential conditions necessary to permit the effective implementation of Community development and economic co-operation policies, where these are threatened by situations of crisis or severe political instability;
- address global and regional trans-border challenges affecting civilian security, including the fight against trafficking, organised crime and terrorism;
- address major technological threats with potential trans-border impact, including the promotion of nuclear safety and the fight against the proliferation of weapons of mass destruction;
- develop international peace-keeping capacity in partnership with regional organisations;
- provide a framework for response to new policy initiatives supported by the Union in line with the objectives of the present Regulation, complementing actions which may be undertaken under the other external action instruments.

In some of these areas a strategic framework for action has already been adopted by the EU, and the design of the new instrument takes this into account. Key amongst these are:

- the millennium development goals
- the EU Programme for the Prevention of Violent Conflicts adopted by the Göteborg European Council in June 2001
- the EU Strategy against Proliferation of Weapons of Mass Destruction
- and the Action Plan against Terrorism adopted by the European Council

The main outcomes pursued are

- enhancing human security through the prevention of violent conflict or the avoidance of its recurrence; assistance in the recovery from crisis until such time as assistance under one of the policy-driven external assistance instruments can be resumed;
- increased capacity of regional and sub-regional organisations and other coalitions having UN endorsement to contribute to the resolution of political crisis, notably through improved capabilities for the conduct of peace support operations, building on the established policy for the Africa Peace facility;
- security from major technological threats, threats to the rule of law and public health challenges;
- the development and consolidation of democracy and the rule of law, and respect for human rights and fundamental freedoms ;

In operational terms the Instrument will make it possible for the Community to :

- respond effectively to situations of major crisis around the world, addressing the kind of situations which in recent years have for example arisen in Kosovo, in Afghanistan, or in Iraq;
- strengthen the important contribution it already makes to EU civilian crisis management in line with the conclusions of the Helsinki European Council by providing for a timely, effective, and integrated crisis response. Delivering assistance in an integrated way as envisaged under this regulation will, moreover, facilitate donor co-ordination during times of crisis and increase the visibility of EU assistance;
- facilitate the response to challenges affecting civilian security, such as the fight against trafficking, organised crime and terrorism, where measures must be taken at the global and trans-regional level for the sake of efficiency and effectiveness or otherwise respond to a major threat to law and order; This will complement work which may be undertaken at the national level under one or other of the general cooperation instruments, adding a broader international dimension to address the specifically trans-national aspects of these new challenges;
- address major technological threats with potential trans-border impact, including the promotion of nuclear safety and nuclear safeguards (building for example on the experience already gained under the Tacis programme), as well as support for non-proliferation efforts, and for disaster-preparedness and prevention work in relation to possible major environmental incidents;

- fully support the role of the Union as a global player in addressing the above issues;

The instrument includes provisions to facilitate cross-pillar coordination where Community measures are adopted in support of measures taken under the CFSP. However, the Stability Instrument addresses itself purely first-pillar measures. Second-pillar measures will continue to be adopted under the CFSP, the scope of which will be defined by the Council on a case-by-case basis, as is the current practice.

5.1.2 Measures taken in connection with ex ante evaluation

As part of the preparation of the future financial framework the Commission established the Peace Group which was tasked with leading the identification of the future priorities for external relations and the instruments needed to serve those priorities. This Group functioned at both the level of the external relations Commissioners and the services. It met regularly between April and December 2003 and developed the principles which were set out in the Communication COM(2004) 101¹⁵ adopted on 10 February. The need to align objectives and instruments more closely to EU values and interests was identified as being fundamentally important.

The values which should guide the setting of objectives and which should be served by the instruments include human dignity, the rule of law, human rights, solidarity, equality between the sexes, adherence to the multilateral system of the United Nation and support within the multilateral economic system, for regionalism as a force for development and stability. The EU's interests are the promotion of stable international growth founded on sustainable development. The promotion of EU values and interests require it to act as a continental power and a global economic and political player.

Three policy priorities were identified as a result of the Peace Group's work: the EU and its neighbourhood, covering candidate and pre-candidate countries and the countries covered by the European Neighbourhood Policy; the EU as a Sustainable Development Partner; and the EU as a Global Player dealing with political and security challenges. A consensus emerged on the need to streamline the instruments for external action in order to simplify and make them more efficient. The existing array of instruments reflects an organic approach where one instrument has been added on top of another. For the future, a limited number of instruments would underpin external action expenditure. The Instrument for Stability addresses the third of these priorities.

The current proposal also takes account of the vast literature of work on peace keeping and the delivery of assistance in response to international crises (including the 2001 DAC Guidelines on Helping Prevent Violent Conflict, the 2004 report of the UNDG/ECHA Working Group on Transition issues and the publications of the World Bank Conflict Prevention and Reconstruction Unit), the practice of other international and bi-lateral donors.

The Commission carried out in the second half of 2003 an extensive high-level review of the whole range of EC external instruments, in the context of the preparation of its proposals for the new financial perspectives. In its recommendations to the President, the "Peace Group" charged with this work underlined the need for the EU to gear the objectives and instruments of its external strategy more closely to its values and interests.

---

¹⁵ Building our Common Future, Policy Challenges and Budgetary Means of the Enlarged Union 2007-2013.

In particular, it recommended that the EU should, in addition to addressing concerns related to our neighbourhood policy and to the EU's role as a partner in sustainable development, also have the means to work effectively as a global player in addressing challenges relating to both civilian and strategic security. This requires that the instruments at our disposal should be able to address effectively such issues as nuclear safety and non-proliferation, the threats arising from organised crime and terrorism, and the challenges relating to armed conflict or from fragile states, as well as the new challenges which can arise in a rapidly-changing world. In the event of a crisis, it is essential that we are able to respond in an immediate, effective and integrated fashion to such threats and challenges.

5.1.3 Measures taken following ex post evaluation

The "Peace Group" had integrated in its overall analysis of the external instruments the results of a number of post-evaluation exercises carried out regarding certain geographic and thematic instruments. Substantial analyses of a number of the issues involved have nevertheless been made, for example in connection with the Rapid Reaction Mechanism, where assessments are completed at the end of each programme, or with nuclear safety, in the Commission's Communication of September 2000 (COM (2000) 493) on its support to nuclear safety in the Newly Independent States and Central and Eastern Europe. In addition, the regular project monitoring, reporting and feedback mechanisms applying to these different actions provide invaluable lessons at the project level which are drawn upon in both policy-making and programming. Moreover, the proposal follows up recommendations in the evaluation of rehabilitation and reconstruction financed by the EC in the ACP/ALA/MED/Tacis countries, the synthesis report on EC Activities in the field of human rights, democracy and good governance of August 2001, the Assessment of Phare and Tacis Nuclear safety activities of November 2000.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The target population served by the instrument will be the populations of all third countries, or of those third countries (and their neighbours), who may become subject to conditions of crisis, or may be affected by concerns relating to nuclear safety and comparable challenges, or by trafficking, organised crime or terrorism in its trans-national aspects.

The specific objectives to be set for the programming period, and the concrete measures to be taken and their immediate outputs, will:

- in relation to situations of crisis, be determined by the Commission in response to such situations as and when they arise, following discussions in the Council where necessary, and shall be set out in appropriate detail in the relevant Commission decision; or
- in relation to longer-term challenges (such as support for nuclear safety, for certain aspects of the promotion of democracy and fundamental values and the fight against trafficking, organised crime, and terrorism, or for capacity-building in relation to peace-keeping operations) be established in strategy papers and multi-annual indicative programmes. These programming documents shall, as for the other external action instruments, set out in appropriate detail the specific objectives, concrete measures, outputs and indicators relevant to the measures in question.
- In both cases the participation of local and EU non-governmental and civil society based organisations as well as international organisations shall be a key feature of programmes.

5.3. Methods of implementation

The measures to be taken under the present Instrument shall normally be implemented by the Commission by direct or indirect centralised management, but may in certain cases as specified in the Regulation be implemented by indirect centralised management (by public or public-service bodies of the Member States), by decentralised management (under the responsibility of a beneficiary partner country), or by delegated management (by international organisations or third-country donors, in cases of joint co-financing).

At this stage the Commission is not ready to propose the establishment of an executive agency for programme implementation but this possibility has not been excluded, in particular for certain tasks of expert recruitment and logistical support.

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period) (current prices)

6.1.1. Financial intervention

Commitments (in € million to three decimal places)

Breakdown	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
Ring-fenced provision for actions in ACP countries, including Africa Peace facility	0	104	106	108	110	112	115	655
Other actions	331	338	397	530	603	677	745	3.621
TOTAL	331	442	503	638	713	789	860	4.276

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	Total
ACP countries	0	4	4	5	5	5	5	28
Other actions	14	14	17	22	25	28	31	151
TOTAL	14	18	21	27	30	33	36	179

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

7.1. Impact on human resources

Types of post	Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources	Total	Description of tasks deriving from the action

	Number of permanent posts	Number of temporary posts	
Officials or temporary staff	196		196
Other human resources		END: AUX: INT: <u>Ex BA-lines :</u> ATA:	11 18 3 40
Total			268

7.2. Overall financial impact of human resources (2004 prices)

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *
Officials+Temporary staff	21 168 000	196x 108 000€
END	489 984	11x 44 544€
AUX	1 021 080	18x 56 760€
INT	189 288	3x 63 096€
<u>Ex BA-lines:</u>		
ATA	2 305 840	40x 57 646€
Total	25 174 792	

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action IfS (2004 prices)

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7)		
A0701 – Missions	468.600	213 missions x 2.200 euro per mission
A07030 – Meetings	100.000	100 meetings x 1.000 euro per meeting
A07031 – Compulsory committees ¹	250.000	1x /month x 10 months = 10 meetings
A07032 – Non-compulsory committees ¹	0	per year x 25.000 euro per meeting =
A07040 – Conferences	150.000	
A0705 – Studies and consultations	100.000	
Other expenditure (specify)	0	
Information systems (A-5001/A-4300)	200.000	
Other expenditure - Part A (specify)	0	
Total	1.268.600	

The amounts are total expenditure for twelve months.

(2004 prices)

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€	26.443.392
II.	Duration of action		7 years
III.	Total cost of action (I x II)	€	185.103.744

Human and administrative resource needs will be covered from within the allocation made to the DG managing the activities under the annual allocation procedure.

The allocation of posts will depend on the one hand on the internal organisation of the next Commission, and on the other hand on a possible reallocation of posts between the services, following the new financial perspectives.

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Commission will monitor progress of its external co-operation on all levels, *input* (in particular financial flows (commitments, contracts and payments), *activities / outputs* (project and programme execution, internal monitoring carried out on the spot by Commission Delegations), *progress / outcome* (external Results-Oriented Monitoring) and *impact*.

All countries and regional multi-annual indicative program will include the specific objectives and expected results for each area of co-operation, and a limited number of key outcome indicators in regard to economic and poverty situation. These indicators must relate to developments that are measurable in the short/medium term.

The programming of long-term external aid for partner countries and regions is carried out in the framework of the preparation of country and regional strategy papers (up to 7-years).. These country strategies also include a work plan or national / regional indicative programme jointly agreed between the Community and partner country/region concerned.

Under the principle of rolling programming, a review process is foreseen including annual operational reviews, mid-term reviews, and ad-hoc reviews where necessary. These review mechanism provides the flexibility required to ensure that operations are kept constantly in line with changes occurring in the economic situation, priorities and objectives of the partner country/region.

Reviews take a special interest on progress achieved in terms of financial execution of aid, as well as in terms of results achieved and evolution of the context in term of poverty reduction, economic performance and supported sectors. Updated intervention frameworks and indicator tables on focal sectors are annexed to review documents in order to facilitate the assessment at the time of the review. In particular, mid-term reviews may lead to a change of strategy, as well as a change in the country/region allocation in the light of the current needs and performance.

Emergency assistance measures shall be tightly monitored. Such measure present specific challenges in terms of measuring the long-term impact, but regular evaluations of Community crisis responses shall be integrated into the evaluation programme. Given the multi-lateral nature of crisis response, such evaluations will take into account the broader international response, and put a particular emphasis on the overall coherence of EU action, including with that delivered under title V of the EU Treaty.

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

In application of current rules and in view of the vast scope of the activities foreseen, an evaluation system covering the different levels of intervention and types of instruments has been set up.

Notably, the financial regulation, as well as the internal control standards, calls for regular evaluation of all (sizable) activities. This is translated into the evaluation of single operations (e.g. development projects), of programmes (e.g. country strategies) and policy sectors or themes (e.g. transport or gender issues). Evaluations of are also necessary and ongoing of wider legal obligations such as the 3 Cs (Coherence, Complementarity, Coordination).

Evaluation of crisis response measures will normally take place at the completion of the 'interim response programmes' provided for under this Regulation.

These works will be complemented by relevant works on databases, meta-analyses, methodology and training.

9. ANTI-FRAUD MEASURES

The protection of the Community's financial interests and the fight against fraud and irregularities form an integral part of this Regulation.

Administrative monitoring of contracts and payments will be the responsibility of the central Commission services and/or EC Delegations in beneficiary countries.

Each of the operations financed under this regulation will be supervised at all stages in the project cycle through the central Commission services and/or delegations. Supervision will take account of contractual obligations as well as of the principles of cost/benefit analysis and sound financial management.

Moreover, any agreement or contract concluded pursuant to this Regulation shall expressly provide for monitoring of spending authorised under the projects/programmes and the proper implementation of activities as well as financial control by the Commission, including the European Anti-Fraud Office (OLAF), and audits by the Court of Auditors, if necessary on the spot. They shall authorise the Commission (OLAF) to carry out on-the-spot checks and inspections in accordance with Council Regulation (Euratom, EC) No 2185/96 of 11 November 1996 concerning on-the-spot checks and inspections carried out by the Commission in order to protect the European Communities' financial interests against fraud and irregularities.

Particular attention will be paid to the nature of expenditure (eligibility of expenditure), to respect for budgets (actual expenditure) and to verify supporting information and relevant documentation (evidence of expenditure).